

2024/825

6.3.2024

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2024/825

af 28. februar 2024

om ændring af direktiv 2005/29/EF og 2011/83/EU for så vidt angår styrkelse af forbrugernes rolle i den grønne omstilling gennem bedre beskyttelse mod urimelig praksis og gennem bedre oplysning

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at bidrage til et velfungerende indre marked, der er baseret på et højt forbruger- og miljøbeskyttelsesniveau, og for at gøre fremskridt med den grønne omstilling er det afgørende, at forbrugerne er i stand til at træffe informerede købsbeslutninger og dermed bidrage til mere bæredygtige forbrugsmønstre. Dette indebærer, at de erhvervsdrivende har et ansvar for at tilvejebringe klare, relevante og pålidelige oplysninger. Der bør derfor indføres specifikke regler i EU-forbrugerretten med det formål at bekæmpe urimelig handelspraksis, der vildleder forbrugerne og forhindrer dem i at træffe bæredygtige forbrugsvalg, såsom praksis i forbindelse med tidlig forældelse af varer, vildledende miljøanprisninger («greenwashing»), vildledende oplysninger om produkters eller erhvervsdrivendes sociale karakteristika eller uigennemsigtige og utroværdige bæredygtighedsmærker. Disse regler vil gøre det muligt for kompetente nationale organer effektivt at håndtere en sådan praksis. Ved at sikre, at miljøanprisninger er rimelige, forståelige og pålidelige, vil de erhvervsdrivende kunne operere på lige vilkår og give forbrugerne mulighed for at vælge produkter, der reelt er bedre for miljøet end konkurrerende produkter. Dette vil fremme konkurrencen i retning af mere miljømæssigt bæredygtige produkter og dermed mindske den negative indvirkning på miljøet.
- (2) Disse nye regler bør indføres ved at ændre artikel 6 og 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF ⁽³⁾ for så vidt angår former for handelspraksis, der betragtes som vildledende og derfor forbydes på grundlag af en vurdering fra sag til sag, og ved at ændre bilag I til direktiv 2005/29/EF med tilføjelse af specifikke former for vildledende praksis, som under alle omstændigheder betragtes som urimelige og dermed er forbudt. Som allerede fastsat i direktiv 2005/29/EF bør det stadig være muligt at betragte en handelspraksis som urimelig på grundlag af nævnte direktivs artikel 5-9, selv om denne særlige praksis ikke er opført som en urimelig handelspraksis i bilag I til direktiv 2005/29/EF.
- (3) For at sætte forbrugerne i stand til at træffe mere informerede beslutninger og dermed stimulere efterspørgslen på og udbuddet af mere bæredygtige varer, bør de ikke vildledes om et produkts miljømæssige eller sociale karakteristika eller cirkularitetsaspekter såsom holdbarhed, reparationsmuligheder eller genanvendelighed gennem den generelle præsentation af et produkt. Artikel 6, stk. 1, i direktiv 2005/29/EF bør derfor ændres ved at tilføje miljømæssige og

⁽¹⁾ EUT C 443 af 22.11.2022, s. 75.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 17.1.2024 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 20.2.2024.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 («direktivet om urimelig handelspraksis») (EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22).

sociale karakteristika og cirkularitetsaspekter til listen over de væsentligste egenskaber ved et produkt, med hensyn til hvilke en erhvervsdrivendes praksis kan betragtes som vildledende, efter en vurdering fra sag til sag. Oplysninger fra erhvervsdrivende om et produkts sociale karakteristika gennem hele dets værdikæde kan f.eks. vedrøre kvaliteten og rimeligheden af den involverede arbejdsstyrkes arbejdsvilkår såsom passende lønninger, social beskyttelse, sikkerheden på arbejdspladsen og social dialog. Sådanne oplysninger kan også vedrøre respekt for menneskerettighederne, ligebehandling og lige muligheder for alle, herunder ligestilling mellem kønnene, inklusion og mangfoldighed, bidrag til sociale initiativer eller etiske forpligtelser såsom dyrevelfærd. Et produkts miljømæssige og sociale karakteristika kan forstås bredt og omfatte et produkts miljømæssige og sociale aspekter, påvirkning og præstationer.

- (4) Miljøanprisninger, navnlig klimarelaterede anprisninger, vedrører i stigende grad fremtidige præstationer i form af en overgang til CO₂- eller klimaneutralitet eller et lignende mål inden en bestemt dato. Gennem sådanne anprisninger skaber de erhvervsdrivende det indtryk, at forbrugerne bidrager til en lavemissionsøkonomi ved at købe deres produkter. For at sikre, at disse anprisninger er rimelige og troværdige, bør artikel 6, stk. 2, i direktiv 2005/29/EF ændres med henblik på at forbyde sådanne anprisninger efter en vurdering fra sag til sag, når de ikke understøttes af klare, objektive, offentligt tilgængelige og verificerbare forpligtelser og mål fra den erhvervsdrivendes side, der er fastsat i en detaljeret og realistisk gennemførelsesplan, der viser, hvordan disse forpligtelser og mål vil blive nået, og hvori der afsættes ressourcer med henblik herpå. Denne gennemførelsesplan bør indeholde alle de relevante elementer, der er nødvendige for at opfylde forpligtelserne, såsom budgetmidler og teknologisk udvikling, hvor det er relevant og i overensstemmelse med EU-retten. Sådanne anprisninger bør også verificeres af en tredjepartsekspert, som bør være uafhængig af den erhvervsdrivende, fri for interessekonflikter og med erfaring og kompetence inden for miljøspørgsmål, og som bør være i stand til regelmæssigt at overvåge den erhvervsdrivendes fremskridt med hensyn til forpligtelserne og målene, herunder milepælene for at nå dem. Erhvervsdrivende bør sikre, at tredjepartsekspertens regelmæssige konklusioner er tilgængelige for forbrugerne.
- (5) En anden potentielt vildledende handelspraksis, der skal tilføjes de specifikke praksisser, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, i direktiv 2005/29/EF, er reklamefordele for forbrugerne, som er irrelevante og ikke direkte forbundet med noget element ved dette specifikke produkt eller denne specifikke virksomhed, og som vil kunne vildlede forbrugerne til at tro, at de er mere gavnlige for forbrugerne, miljøet eller samfundet end andre produkter eller virksomheder af samme type, f.eks. ved at hævde, at et bestemt mærke af flaskevand er glutenfrit, eller at papirark ikke indeholder plast.
- (6) Sammenligning af produkter baseret på deres miljømæssige eller sociale karakteristika eller cirkularitetsaspekter såsom holdbarhed, reparationsmuligheder eller genanvendelighed er en stadig mere almindelig markedsførings teknik, der kan vildlede forbrugerne, som ikke altid er i stand til at vurdere disse oplysningers pålidelighed. For at sikre, at sammenligninger ikke vildleder forbrugerne, bør artikel 7 i direktiv 2005/29/EF ændres, således at det kræves, at erhvervsdrivende giver forbrugerne oplysninger om sammenligningsmetoden, de sammenlignede produkter, leverandørerne af disse produkter og foranstaltningerne til at holde oplysningerne ajour. Dette bør sikre, at forbrugerne træffer mere informerede transaktionsbeslutninger, når de baserer sig på sådanne sammenligninger. Det bør sikres, at sådanne sammenligninger er objektive, navnlig ved at sammenligne produkter med samme funktion ved brug af en fælles metode og fælles antagelser og ved at sammenligne væsentlige og verificerbare elementer ved de produkter, der sammenlignes.
- (7) Bæredygtighedsmærker kan vedrøre mange karakteristika ved et produkt, en proces eller en virksomhed, og det er afgørende at sikre deres gennemsigtighed og troværdighed. Derfor bør det forbydes at fremvise bæredygtighedsmærker, der ikke er baseret på en certificeringsordning, eller som ikke er blevet etableret af offentlige myndigheder, ved at medtage denne praksis på listen i bilag I til direktiv 2005/29/EF. Inden et bæredygtighedsmærke fremvises, bør den erhvervsdrivende sikre, at det i henhold til certificeringsordningens offentligt tilgængelige vilkår opfylder minimumsbetingelser for gennemsigtighed og troværdighed, herunder eksistensen af objektiv overvågning af overholdelsen af ordningens krav. En sådan overvågning bør foretages af en tredjepart, hvis kompetence og uafhængighed både af ordningens ejer og den erhvervsdrivende er sikret på basis af internationale standarder og procedurer, EU-standarder og -procedurer eller nationale standarder og procedurer, f.eks. ved at påvise overensstemmelse med relevante internationale standarder såsom ISO 17065 »Overensstemmelsesvurdering —

Krav til organer, der certificerer produkter, processer og tjenesteydelser«, eller gennem de mekanismer, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 ⁽⁴⁾. Det er fortsat muligt at fremvise bæredygtighedsmærker uden en certificeringsordning, når sådanne mærker er etableret af en offentlig myndighed, eller hvor supplerende udtryks- og præsentationsformer for fødevarer anvendes i overensstemmelse med artikel 35 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 ⁽⁵⁾.

Eksempler på bæredygtighedsmærker, der er etableret af offentlige myndigheder, er logoer, der tildeles, når kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009 ⁽⁶⁾ eller (EF) nr. 66/2010 ⁽⁷⁾ overholdes. Visse certificeringsmærker som defineret i artikel 27 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2436 ⁽⁸⁾ kan også fungere som bæredygtighedsmærker, hvis de fremmer et produkt, en proces eller en virksomhed med henvisning f.eks. til dets eller dens miljømæssige eller sociale karakteristika eller begge dele. Den erhvervsdrivende bør kun have mulighed for at fremvise sådanne certificeringsmærker, hvis de er oprettet af offentlige myndigheder eller baseret på en certificeringsordning. Denne regel supplerer bilag I, punkt 4, til direktiv 2005/29/EF, ifølge hvilket det ikke er tilladt at hævde, at en erhvervsdrivende, en erhvervsdrivendes handelspraksis eller et produkt er blevet godkendt eller tilladt af et offentligt eller privat organ, når dette ikke er tilfældet, eller at fremsætte en sådan påstand uden at opfylde betingelserne for godkendelse eller tilladelse. Frivillige markedsbaserede standarder og frivillige offentlige standarder for grønne og bæredygtige obligationer er ikke primært rettet mod detailinvestorer og er underlagt specifikke retsregler. Af disse grunde bør disse standarder ikke betragtes som værende bæredygtighedsmærker i henhold til nærværende direktiv. Det er vigtigt, at offentlige myndigheder så vidt muligt og under overholdelse af EU-retten fremmer foranstaltninger, der letter små og mellemstore virksomheders adgang til bæredygtighedsmærker.

- (8) I tilfælde hvor fremvisning af et bæredygtighedsmærke omfatter kommerciel kommunikation, der antyder eller giver indtryk af, at et produkt har en positiv eller ingen indvirkning på miljøet eller er mindre miljøbelastende end konkurrerende produkter, bør dette bæredygtighedsmærke også betragtes som en miljøanprisning.
- (9) Bilag I til direktiv 2005/29/EF bør også ændres med henblik på at forbyde fremsættelsen af en generisk miljøanprisning uden anerkendte fremragende miljøpræstationer, der er relevante for anprisningen. Eksempler på generiske miljøanpriser omfatter »miljøvenlig«, »økoventlig«, »grøn«, »naturven«, »økologisk«, »miljøkorrekt«, »klimavenlig«, »mild mod miljøet«, »CO₂-venlig«, »energieffektiv«, »bionedbrydelig«, »biobaseret« eller lignende udsagn, der antyder eller giver indtryk af fremragende miljøpræstationer. Sådanne generiske miljøanpriser bør forbydes, når anerkendte fremragende miljøpræstationer ikke kan påvises. Når specifikationen af miljøanprisningen gives tydeligt og i fremhævet form på samme medium såsom samme reklamespot, produktets emballage eller onlinesalgsgrenseflade, betragtes miljøanprisningen ikke som en generisk miljøanprisning. Anprisningen »klimavenlig emballage« ville f.eks. være en generisk anprisning, hvorimod påstanden om, at »100 % af den energi, der anvendes til at fremstille denne emballage, kommer fra vedvarende energikilder«, ville være en specifik anprisning, som ikke ville være omfattet af dette forbud, uden at dette berører andre bestemmelser i direktiv 2005/29/EF, der fortsat finder anvendelse på disse specifikke anpriser. Herudover vil en anprisning, der fremsættes skriftligt eller mundtligt kombineret med implicite anpriser såsom farver eller billeder, kunne udgøre en generisk miljøanprisning.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevarerinformation til forbrugerne, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004 (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 18).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009 af 25. november 2009 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 761/2001 og Kommissionens beslutning 2001/681/EF og 2006/193/EF (EUT L 342 af 22.12.2009, s. 1).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 66/2010 af 25. november 2009 om EU-miljømærket (EUT L 27 af 30.1.2010, s. 1).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2436 af 16. december 2015 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EUT L 336 af 23.12.2015, s. 1).

- (10) Anerkendte fremragende miljøpræstationer kan påvises ved at stemme overens med forordning (EF) nr. 66/2010 eller med officielt anerkendte EN ISO 14024-miljømærkeordninger i medlemsstaterne eller ved at svare til de bedste miljøpræstationer for et specifikt miljømæssigt karakteristika i overensstemmelse med anden gældende EU-ret såsom klasse A i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1369 ⁽⁹⁾. De pågældende anerkendte fremragende miljøpræstationer bør være relevante for hele anprisningen. En generisk miljøanprisning såsom »energieffektiv« vil f.eks. kunne fremsættes på grundlag af anerkendte fremragende miljøpræstationer i overensstemmelse med forordning (EU) 2017/1369. Derimod kan en generisk miljøanprisning såsom »bionedbrydelig« ikke fremsættes på grundlag af anerkendte fremragende miljøpræstationer i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 66/2010, i det omfang der ikke er krav om bionedbrydelighed i de specifikke EU-miljømærkekriterier for det pågældende produkt. Tilsvarende bør en erhvervsdrivende ikke fremsætte en generisk anprisning såsom »bevidst«, »bæredygtig« eller »ansvarlig« udelukkende baseret på anerkendte fremragende miljøpræstationer, fordi sådanne anprisninger vedrører andre karakteristika ud over miljømæssige karakteristika såsom sociale karakteristika.
- (11) En anden vildledende handelspraksis, der bør forbydes under alle omstændigheder og således tilføjes på listen i bilag I til direktiv 2005/29/EF, er fremsættelsen af en miljøanprisning for hele produktet eller den erhvervsdrivendes virksomhed som helhed, når den rent faktisk kun vedrører et bestemt aspekt af produktet eller en specifik, ikke-repræsentativ aktivitet i den erhvervsdrivendes virksomhed. Dette forbud gælder f.eks., når et produkt markedsføres som »fremstillet af genanvendt materiale«, hvilket giver indtryk af, at hele produktet er fremstillet af genanvendt materiale, selv om det faktisk kun er emballagen, der er fremstillet af genanvendt materiale, eller når en erhvervsdrivende giver indtryk af, at den kun anvender vedvarende energikilder, selv om adskillige af den erhvervsdrivendes forretningsfaciliteter faktisk stadig anvender fossile brændstoffer. I overensstemmelse hermed bør forbuddet ikke forhindre en erhvervsdrivende i at fremsætte miljøanprisninger om sin virksomhed som helhed, forudsat at disse anprisninger er nøjagtige og verificerbare, og at de ikke overvurderer de miljømæssige fordele, som det ville være tilfældet i det andet af disse eksempler, hvis den pågældende erhvervsdrivende skulle rapportere om et fald i anvendelsen af fossile brændstoffer i sin virksomhed som helhed.
- (12) Det er særlig vigtigt at forbyde fremsættelse af anprisninger, der er baseret på kompensation for drivhusgasemissioner og hævder, at et produkt, enten en vare eller en tjenesteydelse, har en neutral, reduceret eller positiv indvirkning på miljøet med hensyn til drivhusgasemissioner. Sådanne anprisninger bør under alle omstændigheder forbydes og tilføjes på listen i bilag I til direktiv 2005/29/EF, eftersom de vildleder forbrugerne ved at få dem til at tro, at sådanne anprisninger vedrører selve produktet eller leveringen og produktionen af det pågældende produkt, eller eftersom de giver forbrugerne det fejlagtige indtryk, at forbruget af det pågældende produkt ikke har nogen indvirkning på miljøet. Eksempler på sådanne anprisninger er »klimaneutral«, »certificeret CO₂-neutral«, »carbonpositiv«, »klimanettonulemission«, »klimakompenseret«, »reduceret klimapåvirkning« og »begrænset CO₂-fodaftryk«. Sådanne anprisninger bør kun tillades, når de er baseret på det pågældende produkts faktiske livscykluspåvirkninger og ikke på kompensation for drivhusgasemissioner uden for produktets værdikæde, da førstnævnte og sidstnævnte ikke er ækvivalente. Et sådant forbud bør ikke forhindre virksomheder i at reklamere for deres investeringer i miljøinitiativer, herunder CO₂-kreditprojekter, så længe de giver sådanne oplysninger på en måde, der ikke er vildledende, og som opfylder kravene i EU-retten.
- (13) Der vil skulle fastsættes yderligere krav til miljøanprisninger i specifikke EU-retsakter. Disse nye krav vil bidrage til målet i meddelelsen fra Kommissionen af 11. december 2019 om den europæiske grønne pagt om at sætte køberne i stand til at træffe mere bæredygtige beslutninger og reducere risikoen for greenwashing gennem pålidelige, sammenlignelige og verificerbare oplysninger.
- (14) Markedsføring på tværs af medlemsstaterne af varer som værende identiske, når de i virkeligheden har betydelige forskelle med hensyn til sammensætning eller karakteristika, vil kunne vildlede forbrugerne og foranledige dem til at træffe en transaktionsbeslutning, som de ellers ikke ville have truffet. Sådanne markedsføringspraksisser er udtrykkeligt behandlet i artikel 6, stk. 2, litra c), i direktiv 2005/29/EF, der blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2161 ⁽¹⁰⁾, som medlemsstaterne har skullet anvende fra den 28. maj 2022. Kommissionen vil i 2024 vurdere og aflægge rapport om anvendelsen af direktiv (EU) 2019/2161, herunder artikel 6, stk. 2, litra c), i direktiv 2005/29/EF, og om, hvorvidt disse praksisser bør være underlagt strengere krav, herunder forbud i bilag I. De nye bestemmelser mod greenwashing-praksisser i nærværende direktiv bør også finde anvendelse på praksisser, hvor versioner af det samme produkt markedsføres som identiske i forskellige medlemsstater, på trods af at der er betydelige forskelle som omhandlet i artikel 6, stk. 2, litra c), i direktiv 2005/29/EF.

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1369 af 4. juli 2017 om opstilling af rammer for energimærkning og om ophævelse af direktiv 2010/30/EU (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2161 af 27. november 2019 om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/6/EF, 2005/29/EF og 2011/83/EU, for så vidt angår bedre håndhævelse og modernisering af EU-reglerne om forbrugerbeskyttelse (EUT L 328 af 18.12.2019, s. 7).

- (15) Præsentation af krav, der som følge af retsregler gælder for alle produkter i den relevante produktkategori på EU-markedet, herunder importerede produkter, som en særlig egenskab ved den erhvervsdrivendes tilbud bør forbydes under alle omstændigheder og derfor tilføjes på listen i bilag I til direktiv 2005/29/EF. Dette forbud bør f.eks. gælde, hvor en erhvervsdrivende reklamerer med, at et bestemt produkt ikke indeholder et specifikt kemisk stof, når det pågældende stof allerede er forbudt ved retsregler for alle produkter i den pågældende produktkategori i Unionen. Omvendt bør forbuddet ikke omfatte handelspraksis, der fremmer erhvervsdrivendes eller produkters overholdelse af retlige krav, der kun gælder for nogle produkter, men ikke for andre konkurrerende produkter i samme kategori på EU-markedet, såsom produkter med oprindelse uden for Unionen. Det kan være tilfældet, at det kræves, at visse produkter på markedet opfylder visse retlige krav, mens det ikke kræves, at andre produkter i samme produktkategori opfylder disse krav. For eksempel vil det for fiskeprodukter produceret bæredygtigt i overensstemmelse med EU-retten være tilladt at promovere de bæredygtighedsmæssige karakteristika af de produkter, der overholder retlige EU-krav, hvis fiskeprodukter med oprindelse i tredjelande, der udbydes på EU-markedet, ikke er forpligtet til at overholde disse retlige EU-krav.
- (16) For at øge forbrugervelfærden bør ændringerne af direktiv 2005/29/EF også omfatte flere former for praksis i forbindelse med for tidlig forældelse, herunder planlagt tidlig forældelse forstået som en handelspraksis, hvor et produkt bevidst programmeres eller designes med en begrænset levetid, således at det for tidligt bliver forældet eller ikkefunktionsdygtigt efter en bestemt periode eller efter en forudbestemt anvendelsesintensitet. Køb af produkter, som forventes at holde længere, end de faktisk gør, er til skade for forbrugerne. Desuden har for tidlig forældelse en generel negativ indvirkning på miljøet i form af øget affald og øget anvendelse af energi og materialer. Derfor er det sandsynligt, at håndteringen af oplysninger om tidlig forældelse også vil reducere mængden af affald og bidrage til et mere bæredygtigt forbrug.
- (17) Det bør også være forbudt i henhold til bilag I til direktiv 2005/29/EF at tilbageholde oplysninger for forbrugere om, at en softwareopdatering vil have en negativ indvirkning på funktionen af varer med digitale elementer eller brugen af digitalt indhold eller digitale tjenester. Generelt forventes erhvervsdrivende, der er ansvarlige for udviklingen af softwareopdateringer, at råde over sådanne oplysninger, mens erhvervsdrivende i andre tilfælde kan stole på pålidelige oplysninger fra f.eks. softwareudviklere, leverandører eller kompetente nationale myndigheder. Når den erhvervsdrivende f.eks. opfordrer forbrugerne til at opdatere operativsystemet på deres smartphone, bør den erhvervsdrivende ikke tilbageholde oplysninger for forbrugeren om, at en sådan opdatering vil få en negativ indvirkning på nogle af smartphonens elementer, såsom batteriet, visse applikationers præstation, eller som helhed gøre smartphonen langsommere. Forbuddet bør gælde for enhver opdatering, herunder sikkerhedsopdateringer og opdateringer vedrørende funktionaliteter. For opdateringer, herunder sikkerhedsopdateringer, der er nødvendige for at opretholde varens, det digitale indholds og den digitale tjenestes overensstemmelse, bør artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/770 ⁽¹⁾ og artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/771 ⁽²⁾ også finde anvendelse. Dette berører ikke artikel 19 i direktiv (EU) 2019/770.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/770 af 20. maj 2019 om visse aspekter af aftaler om levering af digitalt indhold og digitale tjenester (EUT L 136 af 22.5.2019, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/771 af 20. maj 2019 om visse aspekter af aftaler om salg af varer, om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv 2009/22/EF og om ophævelse af direktiv 1999/44/EF (EUT L 136 af 22.5.2019, s. 28).

- (18) Softwareopdateringer, som er sikkerhedsopdateringer, er nødvendige for sikker brug af produktet, hvorimod dette ikke gælder for opdateringer vedrørende forbedring af elementer ved funktionaliteterne. Direktiv 2005/29/EF bør derfor forbyde, at en softwareopdatering præsenteres som nødvendig for at opretholde produktets overensstemmelse, hvor denne opdatering kun tjener til at forbedre elementer ved funktionaliteterne.
- (19) Kommerciel kommunikation om varer, der indeholder et element, som er indført for at begrænse deres holdbarhed, er en handelspraksis, der er til skade for forbrugerne og miljøet, da en sådan kommunikation tilskynder til salg af sådanne varer, hvilket fører til højere omkostninger for forbrugerne og til unødvendig brug af ressourcer, affaldsproduktion og drivhusgasemissioner. Sådant kommerciel kommunikation bør derfor forbydes, når oplysninger om elementet og dets indvirkning på varens holdbarhed er tilgængelige for den erhvervsdrivende. Eksempler på sådanne elementer kan være software, der standser eller nedsætter varens funktionalitet efter en bestemt periode, eller hardware, der er designet til at svigte efter en bestemt periode. Der kan også være tale om en design- eller fabrikationsfejl, der, selv om den ikke er indført som et element til dette formål, fører til, at varen svigter for tidligt, hvis den ikke afhjælpes, når oplysninger om eksistensen og virkningerne af elementet er blevet tilgængelige for den erhvervsdrivende. Kommerciel kommunikation omfatter i forbindelse med dette forbud kommunikation, der direkte eller indirekte har til formål at promovere varerne. Fremstilling af varer og at gøre dem tilgængelige på markedet udgør ikke kommerciel kommunikation. Dette forbud bør sigte mod hovedsageligt at omfatte erhvervsdrivende, der også er producenter af varerne, da det er dem, der fastslår varernes holdbarhed.

Når en vare identificeres som indeholdende et element, der begrænser holdbarheden, bør producenten af den pågældende vare derfor generelt forventes at være opmærksom på dette element og dens indvirkning på varens holdbarhed. Ikke desto mindre bør erhvervsdrivende, der ikke er producenter af varerne, såsom sælgerne, være omfattet af denne bestemmelse, hvis de har adgang til pålidelige oplysninger om elementet og dens indvirkning på holdbarheden, såsom en erklæring fra en kompetent national myndighed eller oplysninger fra producenten. Så snart den erhvervsdrivende har adgang til sådanne oplysninger, bør forbuddet derfor gælde, uanset om den erhvervsdrivende er bekendt med disse oplysninger eller ej, f.eks. fordi vedkommende ignorerer dem. For at betragte en sådan handelspraksis som urimelig bør det ikke være nødvendigt at påvise, at formålet med elementet er at tilskynde til udskiftning af den pågældende vare, men det vil være tilstrækkeligt at bevise, at elementet er blevet indført for at begrænse varens holdbarhed. Dette forbud berører ikke de beføjelser, som forbrugere har i tilfælde af en vares manglende overensstemmelse i henhold til direktiv (EU) 2019/771. Der bør skelnes mellem elementer, der begrænser varernes holdbarhed, og fremstillingsmetoder, hvor der anvendes materialer eller processer af generel lav kvalitet, hvilket begrænser varernes holdbarhed. En vares manglende overensstemmelse, der skyldes anvendelse af materialer eller processer af lav kvalitet, bør fortsat være omfattet af reglerne om varers overensstemmelse i direktiv (EU) 2019/771.

- (20) En anden praksis, der bør forbydes i henhold til bilag I til direktiv 2005/29/EF, er i modstrid med sandheden at hævde, at en vare med hensyn til brugstid eller intensitet under normale anvendelsesbetingelser har en bestemt holdbarhed. Dette vil f.eks. være tilfældet, hvis en erhvervsdrivende oplyser forbrugerne om, at en vaskemaskine forventes at holde et vist antal vaskecyklusser i overensstemmelse med den normale forventede brug angivet i brugsanvisningen, selv om den faktiske brug af vaskemaskinen under de foreskrevne betingelser viser, at dette ikke er tilfældet. Sådanne påstande fremsættes i vid udstrækning af producenterne, da det er dem, som fastslår varernes holdbarhed. Derfor forventes erhvervsdrivende, der også er producenter af varerne, generelt at være opmærksomme på påstande i modstrid med sandheden om varers holdbarhed, mens andre erhvervsdrivende såsom sælgere bør stole på pålidelige oplysninger, som de har til rådighed, f.eks. på grundlag af en erklæring fra en kompetent national myndighed eller oplysninger fra producenten. En vares manglende overensstemmelse som følge af lejlighedsvis fejl ved fremstillingen af en vare bør fortsat være omfattet af reglerne om varers overensstemmelse fastsat i direktiv (EU) 2019/771.
- (21) Tilsvarende bør bilag I til direktiv 2005/29/EF også ændres for at gøre det forbudt at angive, at varer kan repareres, når sådan reparation ikke er mulig.
- (22) Forbuddet mod disse praksisser med hensyn til holdbarhed og reparationsmuligheder i direktiv 2005/29/EF vil give forbrugerbeskyttelsesmyndighederne i medlemsstaterne et yderligere håndhævelsesredskab til bedre at beskytte forbrugernes interesser i tilfælde, hvor de erhvervsdrivende ikke overholder kravene til varers holdbarhed og reparationsmuligheder i henhold til produktspecifik EU-ret.

- (23) En anden praksis associeret med for tidlig forældelse, som bør forbydes og tilføjes på listen i bilag I til direktiv 2005/29/EF, er at tilskynde forbrugeren til at udskifte eller genopfylde et produkts forbrugsvarer tidligere, end det ellers ville være nødvendigt af tekniske årsager. Sådanne praksisser vildleder forbrugeren til at tro, at varen ikke længere vil fungere, medmindre dens forbrugsvarer udskiftes, hvilket fører til, at forbrugeren køber flere forbrugsvarer end nødvendigt. Det bør f.eks. være forbudt at opfordre forbrugeren via printerindstillingerne til at udskifte printerblækpatronerne, før de rent faktisk er tomme, for at fremme købet af yderligere blækpatroner.
- (24) Bilag I til direktiv 2005/29/EF bør også ændres, så det forbydes at tilbageholde oplysninger for forbrugeren om forringelsen af en vares funktionalitet, når der anvendes forbrugsvarer, reservedele eller tilbehør, som den oprindelige producent ikke har leveret. Hvis en printer f.eks. er designet på en sådan måde, at dens funktionalitet er begrænset, når der anvendes blækpatroner, som ikke er leveret af den oprindelige producent af printeren, bør disse oplysninger ikke skjules for forbrugeren, fordi en sådan praksis kan vildlede forbrugeren til at købe en alternativ blækpatron, som ikke kan anvendes til den pågældende printer, hvilket fører til unødvendige affaldsstrømme eller yderligere omkostninger for forbrugeren. Hvis intelligente enheder er designet på en sådan måde, at deres funktionalitet er begrænset, når der bruges opladere eller reservedele, der ikke er leveret af den originale producent, bør disse oplysninger ligeledes ikke tilbageholdes for køberen på købstidspunktet. Det bør også være forbudt at vildlede forbrugeren til at tro, at anvendelsen af forbrugsvarer, reservedele eller tilbehør, der ikke er leveret af den oprindelige producent, vil forringe en vares funktionalitet, når dette ikke er tilfældet. Generelt forventes erhvervsdrivende, der også er producenter af varerne, at råde over disse oplysninger, mens andre erhvervsdrivende såsom sælgere bør stole på pålidelige oplysninger, som de har til rådighed, f.eks. på grundlag af en erklæring fra en kompetent national myndighed eller oplysninger fra producenten.
- (25) For at forbrugerne kan træffe beslutninger på et mere oplyst grundlag, og for at stimulere efterspørgslen på og udbuddet af mere holdbare varer, bør der gives specifikke oplysninger om et produkts holdbarhed og reparationsmuligheder for alle typer varer, inden aftalen indgås. Med hensyn til varer med digitale elementer, digitalt indhold og digitale tjenester bør forbrugerne desuden informeres om, hvor længe gratis softwareopdateringer er tilgængelige. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU⁽¹³⁾ om forbrugerrettigheder bør derfor ændres for at give forbrugerne oplysninger forud for indgåelsen af aftaler om holdbarhed, reparationsmuligheder og tilgængeligheden af opdateringer. Oplysningerne bør gives til forbrugerne på en tydelig og forståelig måde og i overensstemmelse med tilgængelighedskravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882⁽¹⁴⁾. Forpligtelsen til at give forbrugerne disse oplysninger supplerer og berører ikke forbrugernes rettigheder i henhold til direktiv (EU) 2019/770 og (EU) 2019/771.
- (26) En god indikator for en vares holdbarhed er producentens handelsmæssige garanti for holdbarhed i henhold til artikel 17 i direktiv (EU) 2019/771. Producentens handelsmæssige garanti for holdbarhed er en forpligtelse fra en producent over for forbrugeren med hensyn til en vares holdbarhed. Nærmere bestemt er det en forpligtelse til at opretholde en vares krævede funktioner og ydeevne ved normal brug. For at informere forbrugerne om, at der tilbydes en garanti for holdbarhed for en bestemt vare, bør disse oplysninger gives til forbrugeren ved hjælp af et harmoniseret mærke. Erhvervsdrivende, der sælger varer, bør, hvor producenten stiller disse oplysninger til rådighed for den erhvervsdrivende, forpligtes til at oplyse forbrugerne om eksistensen og varigheden af enhver handelsmæssig garanti for holdbarhed, der tilbydes af producenten uden yderligere omkostninger, dækker hele varen og har en varighed på mere end to år. Den erhvervsdrivende bør ikke være forpligtet til aktivt at søge efter sådanne oplysninger fra producenten, f.eks. ved at søge på produktspecifikke websteder. For at undgå, at forbrugere forveksler den handelsmæssige garanti for holdbarhed og den retlige garanti for kontraktmæssighed, bør forbrugerne på det harmoniserede mærke mindes om, at de også nyder godt af den retlige garanti for kontraktmæssighed.

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 64).

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882 af 17. april 2019 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester (EUT L 151 af 7.6.2019, s. 70).

- (27) Nylige rapporter har vist, at forbrugere ofte ikke kender deres juridiske rettigheder i henhold til direktiv (EU) 2019/771. En harmoniseret meddelelse bør derfor minde forbrugerne om eksistensen af og de væsentligste elementer i den retlige garanti for kontraktmæssighed, herunder dens minimumsvarighed på to år, og en generel henvisning til muligheden for, at varigheden af den retlige garanti for kontraktmæssighed kan være længere i henhold til national ret. Dette vil forhindre, at der opstår forvirring med hensyn til oplysningerne om den handelsmæssige garanti for holdbarhed.
- (28) Det harmoniserede mærke bør fremvises på en fremtrædende måde og anvendes på en måde, der gør det muligt for forbrugerne let at identificere, hvilke bestemte varer der drager fordel af en handelsmæssig garanti for holdbarhed, der tilbydes af producenten uden yderligere omkostninger, dækker hele varen og har en varighed på mere end to år, f.eks. ved at mærket placeres direkte på emballagen for en bestemt vare, ved at fremvise mærket på en fremtrædende måde på hylden, hvor de varer, der er omfattet af en sådan garanti, er placeret, eller ved at mærket placeres direkte ved siden af billedet af varen i tilfælde af onlinesalg. Producenter, der tilbyder sådanne handelsmæssige garantier for holdbarhed, kan selv placere det harmoniserede mærke direkte på den bestemte vare eller på dens emballage med henblik på at opnå en kommerciel fordel. Erhvervsdrivende bør sikre, at det harmoniserede mærke er klart synligt. Den harmoniserede meddelelse bør samtidig give forbrugerne en generel påmindelse om den retlige garanti om kontraktmæssighed, der gælder for alle varer i overensstemmelse med direktiv (EU) 2019/771. Den harmoniserede meddelelse bør fremvises på en fremtrædende måde, f.eks. på en iøjnefaldende plakat på en væg i butikken, ved siden af kasseskranken eller, i tilfælde af onlinesalg, som en generel påmindelse på webstedet for den erhvervsdrivende, der sælger varer.
- (29) Kommissionen bør tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår udformningen og indholdet af det harmoniserede mærke og den harmoniserede meddelelse. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁵⁾.
- (30) I betragtning af minimumsvarigheden på to år for den retlige garanti for kontraktmæssighed som fastsat i direktiv (EU) 2019/771 og det forhold, at mange produktsvigt opstår efter denne periode, bør den erhvervsdrivendes forpligtelse til at oplyse forbrugerne om eksistensen og varigheden af producentens handelsmæssige garanti for holdbarhed ved hjælp af et harmoniseret mærke kun finde anvendelse på handelsmæssige garantier for holdbarhed, der tilbydes i en periode på over to år. Derudover bør det harmoniserede mærke også minde forbrugerne om eksistensen af den retlige garanti for kontraktmæssighed.
- (31) For at gøre det lettere for forbrugerne at træffe en informeret transaktionsbeslutning, når de sammenligner varer, inden de indgår en aftale, bør de erhvervsdrivende oplyse forbrugerne om eksistensen og varigheden af producentens handelsmæssige garanti for holdbarhed for hele varen og ikke for varens specifikke komponenter.
- (32) Producenten og sælgeren bør frit kunne tilbyde andre typer handelsmæssige garantier og eftersalgsservice. De oplysninger, der gives til forbrugeren om sådanne andre handelsmæssige garantier eller services, bør imidlertid ikke forvirre forbrugeren med hensyn til eksistensen og varigheden af en producents handelsmæssige garanti for holdbarhed, der tilbydes af producenten uden yderligere omkostninger, dækker hele varen og har en varighed på mere end to år, og for hvilken et harmoniseret mærke anvendes.
- (33) For at forbrugerne kan træffe mere informerede beslutninger og for at fremme konkurrencen mellem producenter for så vidt angår holdbarheden af varer med digitale elementer bør de erhvervsdrivende, der sælger disse varer, oplyse forbrugerne om den minimumsperiode, i hvilken producenten forpligter sig til at levere softwareopdateringer for sådanne varer, enten angivet som en periode eller med henvisning til en dato. Ligeledes bør erhvervsdrivende, der tilbyder digitalt indhold og digitale tjenester, oplyse forbrugerne om den minimumsperiode, i hvilken udbyderen af det digitale indhold eller den digitale tjeneste forpligter sig til at levere softwareopdateringer, herunder sikkerhedsop-

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

dateringer, der er nødvendige for at opretholde det digitale indholds og de digitale tjenesters kontraktmæssighed. Denne forpligtelse bør sikre, at forbrugerne modtager disse oplysninger på en enkel og tydelig måde, så de kan sammenligne forskellige minimumsperioder. Dette berører ikke de forpligtelser, der er fastsat i EU-retten, navnlig i direktiv (EU) 2019/770 og (EU) 2019/771, og, hvor det er relevant, produktspecifik EU-ret. Oplysningerne om softwareopdateringer bør gives på en måde, der ikke er vildledende i henhold til direktiv 2005/29/EF. Den erhvervsdrivende bør kun være forpligtet til at give disse oplysninger, hvis producenten eller udbyderen har stillet sådanne oplysninger til rådighed.

- (34) I henhold til artikel 5, stk. 1, litra e), og artikel 6, stk. 1, litra m), i direktiv 2011/83/EU er erhvervsdrivende, inden forbrugerne er bundet af en aftale, forpligtet til at give forbrugerne oplysninger om eksistensen af og betingelserne for eftersalgsservice, herunder reparationstjenester, hvor sådanne services gives. For at give forbrugerne mulighed for at træffe en informeret transaktionsbeslutning og vælge varer, der er lettere at reparere, bør de erhvervsdrivende derudover, hvor det er relevant, inden forbrugerne er bundet af aftalen, for alle typer varer angive varens score for reparationsmulighed som oplyst af producenten og som fastsat på EU-plan.
- (35) For at sikre, at forbrugerne er velinformerede om reparationsmulighederne for de varer, de køber, bør erhvervsdrivende, hvor der ikke er fastsat en score for reparationsmulighed på EU-plan, give andre relevante reparationsoplysninger, som producenten stiller til rådighed, såsom oplysninger om tilgængeligheden, de anslåede omkostninger og proceduren for bestilling af reservedele, der er nødvendige for at opretholde varernes kontraktmæssighed, tilgængeligheden af reparations- og vedligeholdelsesvejledninger og reparationsbegrænsninger.
- (36) Erhvervsdrivende bør oplyse forbrugerne om det harmoniserede mærke, minimumsperioden for opdateringer og andre oplysninger om reparation end scoren for reparationsmuligheder, hvor en producent eller udbyder af det digitale indhold eller den digitale tjeneste, hvis det ikke er den erhvervsdrivende, gør de relevante oplysninger tilgængelige. Navnlig med hensyn til varer bør den erhvervsdrivende give forbrugerne de oplysninger, som producenten har givet den erhvervsdrivende eller på anden måde har haft til hensigt at gøre let tilgængelige for forbrugeren inden aftalens indgåelse, ved at anføre dem på selve produktet, dets emballage eller mærker og etiketter, som forbrugeren normalt vil undersøge, inden aftalen indgås. Den erhvervsdrivende bør ikke være forpligtet til aktivt at søge efter sådanne oplysninger fra producenten, f.eks. ved at søge på produktspecifikke websteder. Samtidig vil det være i producenternes interesse proaktivt at give sådanne oplysninger for at opnå en kommerciel fordel.
- (37) Erhvervsdrivende bør i givet fald oplyse forbrugerne om tilgængeligheden af miljøvenlige leveringsmuligheder såsom levering af varer via fragtcykel eller elektrisk leveringskøretøj eller muligheden for bundtede forsendelsesmuligheder.
- (38) Hvis en fjernsalgsaftale, der skal indgås ved hjælp af elektroniske midler, pålægger forbrugeren en betalingsforpligtelse, bør den erhvervsdrivende tydeligt og i fremhævet form, og direkte før forbrugeren afgiver en ordre, gøre denne opmærksom på det harmoniserede mærke, så det sikres, at forbrugeren tager højde for disse oplysninger.
- (39) Direktiv 2005/29/EF og 2011/83/EU bør fortsat fungere som et »sikkerhedsnet«, der sikrer, at der kan opretholdes et højt forbrugerbeskyttelsesniveau i alle sektorer ved at supplere sektor- og produktspecifik EU-ret, der har forrang i tilfælde af uoverensstemmelse.
- (40) Målene for dette direktiv, nemlig at gøre det muligt for forbrugerne at træffe mere informerede transaktionsbeslutninger for at fremme bæredygtigt forbrug, at sætte en stopper for praksis, der skader den bæredygtige økonomi og forhindrer forbrugerne i at træffe bæredygtige forbrugsvalg, og at sikre en bedre og konsekvent anvendelse af Unionens retlige ramme på forbrugerområdet, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af problemets EU-dækkende karakter bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

- (41) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ⁽¹⁶⁾ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.
- (42) For at lette en korrekt anvendelse af dette direktiv er det vigtigt, at Kommissionen ajourfører vejledningerne om direktiv 2005/29/EF og 2011/83/EU for at tage hensyn til indholdet af nærværende direktiv —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer af direktiv 2005/29/EF

I direktiv 2005/29/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Følgende litra indsættes:

»ca) »varer«: varer som defineret i artikel 2, nr. 5), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/771 (*)

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/771 af 20. maj 2019 om visse aspekter af aftaler om salg af varer, om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv 2009/22/EF og om ophævelse af direktiv 1999/44/EF (EUT L 136 af 22.5.2019, s. 28).«

b) Følgende litraer tilføjes:

»o) »miljøanprisning«: ethvert budskab eller enhver fremstilling, som ikke er obligatorisk i henhold til EU-retten eller national ret, uanset form, herunder tekst, billeder, grafisk eller symbolsk fremstilling, såsom mærker, mærkenavne, firmanavne eller produktnavne, der bruges i en kommerciel kommunikation, og som angiver eller indikerer, at et produkt, en produktkategori, et mærke eller en erhvervsdrivende har en positiv eller ingen indvirkning på miljøet eller er mindre miljøbelastende end andre produkter, produktkategorier, mærker eller erhvervsdrivende eller har forbedret sin indvirkning over tid

p) »generisk miljøanprisning«: enhver miljøanprisning, der fremsættes i skriftlig eller mundtlig form, herunder via audiovisuelle medier, og som ikke er indeholdt i et bæredygtighedsmærke, og hvor specifikationen af anprisningen ikke gives tydeligt og i fremhævet form på samme medium

q) »bæredygtighedsmærke«: ethvert frivilligt tillidsmærke, kvalitetsmærke eller tilsvarende, enten offentligt eller privat, der har til formål at fremhæve og promotere et produkt, en proces eller en virksomhed under henvisning til deres miljømæssige eller sociale karakteristika eller begge, og omfatter ikke nogen obligatorisk mærkning krævet i henhold til EU-retten eller national ret

r) »certificeringsordning«: en tredjepartsverifikationsordning, der certificerer, at et produkt, en proces eller en virksomhed opfylder visse krav, giver mulighed for at anvende et tilsvarende bæredygtighedsmærke, og hvis vilkår, herunder dens krav, er offentligt tilgængelige og opfylder følgende kriterier:

i) ordningen er på gennemsigtige, retfærdige og ikkediskriminerende vilkår åben for alle erhvervsdrivende, der er villige og i stand til at opfylde ordningens krav

ii) ordningens krav udarbejdes af ordningens ejer i samråd med relevante eksperter og interessenter

⁽¹⁶⁾ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

- iii) ordningen fastsætter procedurer for håndtering af manglende overholdelse af ordningens krav og indeholder bestemmelser om tilbagetrækning eller suspension af den erhvervsdrivendes ret til anvendelse af bæredygtighedsmærket i tilfælde af manglende overholdelse af ordningens krav, og
- iv) overvågningen af den erhvervsdrivendes overholdelse af ordningens krav er underlagt en objektiv procedure og udføres af en tredjepart, hvis kompetence og uafhængighed af både ordningens ejer og den erhvervsdrivende er baseret på internationale standarder og procedurer, EU-standarder og -procedurer eller nationale standarder og procedurer
- s) »anerkendte fremragende miljøpræstationer«: miljøpræstationer, der er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 66/2010 (*), eller med nationale eller regionale EN ISO 14024 type I-miljømærkeordninger, der er officielt anerkendt i medlemsstaterne, eller de bedste miljøpræstationer i overensstemmelse med anden gældende EU-ret
- t) »holdbarhed«: holdbarhed som defineret i artikel 2, nr. 13), i direktiv (EU) 2019/771
- u) »softwareopdatering« en opdatering, som er nødvendig, for at varer med digitale elementer, digitalt indhold og digitale tjenester bliver ved med at være i overensstemmelse som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/770 (***) og (EU) 2019/771, herunder en sikkerhedsopdatering, eller en opdatering vedrørende funktionaliteter
- v) »forbrugsvare«: enhver komponent i en vare, der opbruges igen og igen og skal udskiftes eller genopfyldes, for at varen kan fungere efter hensigten
- w) »funktionalitet«: funktionalitet som defineret i artikel 2, nr. 9), i direktiv (EU) 2019/771.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 66/2010 af 25. november 2009 om EU-miljømærket (EUT L 27 af 30.1.2010, s. 1).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/770 af 20. maj 2019 om visse aspekter af aftaler om levering af digitalt indhold og digitale tjenester (EUT L 136 af 22.5.2019, s. 1).«

2) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra b), affattes således:

- »b) de væsentligste karakteristika ved produktet såsom det omfang, i hvilket det står til rådighed, dets fordele, risici, udførelse, sammensætning, miljømæssige eller sociale karakteristika, tilbehør, cirkularitetsaspekter såsom holdbarhed, reparationsmuligheder eller genanvendelighed, eftersalgsservice og klagebehandling, måden og tidspunktet for fremstilling eller ydelse, levering, dets hensigtsmæssighed, anvendelse, mængde, specifikationer, geografiske eller handelsmæssige oprindelse eller de resultater, som kan forventes opnået ved brugen, eller resultaterne af og de vigtigste elementer ved afprøvning eller kontrol af produktet.«

b) I stk. 2 tilføjes følgende litraer:

- »d) fremsættelse af en miljøanprisning vedrørende fremtidige miljøpræstationer uden klare, objektive, offentligt tilgængelige og verificerbare forpligtelser fastsat i en detaljeret og realistisk gennemførelsesplan, der omfatter målbare og tidsbestemte mål og andre relevante elementer, der er nødvendige for at støtte dens gennemførelse, såsom tildeling af ressourcer, og som regelmæssigt kontrolleres af en uafhængig tredjepartsekspert, hvis konklusioner gøres tilgængelige for forbrugerne
- e) reklamefordele for forbrugerne, som er irrelevante og ikke følger af noget element ved produktet eller virksomheden.«

3) I artikel 7 indsættes følgende stykke:

- »7. Leverer en erhvervsdrivende en tjeneste, der sammenligner produkter og giver forbrugerne oplysninger om miljømæssige eller sociale karakteristika eller om cirkularitetsaspekter, såsom holdbarhed, reparationsmuligheder eller genanvendelighed, for så vidt angår produkterne eller leverandørerne af disse produkter, betragtes oplysninger om sammenligningsmetoden, de sammenlignede produkter, leverandørerne af disse produkter samt de foranstaltninger, der er indført til at holde de pågældende oplysninger ajour, som væsentlige oplysninger.«

- 4) Bilag I ændres i overensstemmelse med bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

Ændringer af direktiv 2011/83/EU

I direktiv 2011/83/EU foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 2 indsættes følgende numre:

- »14a) »handelsmæssig garanti for holdbarhed«: en producents handelsmæssige garanti for holdbarhed som omhandlet i artikel 17 i direktiv (EU) 2019/771 i henhold til hvilken producenten er direkte ansvarlig over for forbrugeren i hele perioden for den handelsmæssige garanti for holdbarhed for så vidt angår reparation eller omlevering af varerne i overensstemmelse med artikel 14 i direktiv (EU) 2019/771, når varernes holdbarhed ikke opretholdes
- 14b) »holdbarhed«: holdbarhed som defineret i artikel 2, nr. 13), i direktiv (EU) 2019/771
- 14c) »producent«: producent som defineret i artikel 2, nr. 4), i direktiv (EU) 2019/771
- 14d) »score for reparationsmulighed«: en score, der udtrykker en vares mulighed for at kunne repareres, baseret på harmoniserede krav, der er fastlagt på EU-plan
- 14e) »softwareopdatering«: en gratis opdatering, herunder en sikkerhedsopdatering, som er nødvendig for, at varer med digitale elementer, digitalt indhold og digitale tjenester bliver ved med at være i overensstemmelse som omhandlet i direktiv (EU) 2019/770 og (EU) 2019/771«.

- 2) I artikel 5, stk. 1, foretages følgende ændringer:

- a) Litra e) affattes således:

- »e) en påmindelse om eksistensen af den retlige garanti for varers kontraktmæssighed og de væsentligste elementer heri, herunder dens minimumsvarighed på to år som fastsat i direktiv (EU) 2019/771, på en fremtrædende måde ved hjælp af den harmoniserede meddelelse, der er omhandlet i nærværende direktivs artikel 22a«.

- b) Følgende litraer indsættes:

- »ea) hvor producenten tilbyder forbrugeren en handelsmæssig garanti for holdbarhed, der dækker hele varen, uden yderligere omkostninger og med en varighed på mere end to år, og stiller disse oplysninger til rådighed for den erhvervsdrivende, gives oplysningerne om, at den pågældende vare drager fordel af en sådan garanti, dens varighed og en påmindelse om eksistensen af den retlige garanti for kontraktmæssighed på en fremtrædende måde ved hjælp af det harmoniserede mærke, der er omhandlet i artikel 22a
- eb) en påmindelse om eksistensen af den retlige garanti for digitalt indholds og digitale tjenesters kontraktmæssighed
- ec) hvor det er relevant, eksistensen af og betingelserne for eftersalgsservice og handelsmæssige garantier
- ed) for varer med digitale elementer, for digitalt indhold og for digitale tjenester, hvor producenten eller udbyderen stiller oplysningerne til rådighed for den erhvervsdrivende, den minimumsperiode, enten angivet som en periode eller med henvisning til en dato, i hvilken producenten eller udbyderen leverer softwareopdateringer.«

- c) Følgende litraer tilføjes:

- »i) hvor det er relevant, varernes score for reparationsmulighed
- j) finder litra i) ikke anvendelse, og forudsat at producenten stiller oplysningerne til rådighed for den erhvervsdrivende, oplysninger om tilgængeligheden af og de anslåede omkostninger ved og proceduren for bestilling af reservedele, der er nødvendige for at holde varerne kontraktmæssige, om tilgængeligheden af reparations- og vedligeholdelsesvejledninger samt oplysninger om reparationsbegrænsninger.«

3) I artikel 6, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Litra g) affattes således:

- »g) forholdene vedrørende betaling, levering, herunder, hvor det er muligt, miljøvenlige leveringsmuligheder, opfyldelse, det tidspunkt, hvor den erhvervsdrivende forpligter sig til at levere varerne eller yde tjenesteydelsen, samt, hvor det er relevant, den erhvervsdrivendes politik for klagebehandling«.

b) Litra l) affattes således:

- »l) en påmindelse om eksistensen af den retlige garanti for varers kontraktmæssighed og de væsentligste elementer heri, herunder dens minimumsvarighed på to år som fastsat i direktiv (EU) 2019/771, på en fremtrædende måde ved hjælp af den harmoniserede meddelelse, der er omhandlet i nærværende direktivs artikel 22a«.

c) Følgende litraer indsættes:

- »la) hvor producenten tilbyder forbrugeren en handelsmæssig garanti for holdbarhed, der dækker hele varen, uden yderligere omkostninger og med en varighed på mere end to år, og stiller disse oplysninger til rådighed for den erhvervsdrivende, gives oplysningerne om, at den pågældende vare drager fordel af en sådan garanti, dens varighed og en påmindelse om eksistensen af den retlige garanti for kontraktmæssighed på en fremtrædende måde ved hjælp af det harmoniserede mærke, der er omhandlet i artikel 22a
- lb) en påmindelse om eksistensen af den retlige garanti for digitalt indhold og digitale tjenesters kontraktmæssighed
- lc) for varer med digitale elementer, for digitalt indhold og for digitale tjenester, hvor producenten eller udbyderen stiller oplysningerne til rådighed for den erhvervsdrivende, den minimumsperiode, enten angivet som en periode eller med henvisning til en dato, i hvilken producenten eller udbyderen leverer softwareopdateringer.«

d) Følgende litraer tilføjes:

- »u) hvor det er relevant, varernes score for reparationsmulighed
- v) finder litra u) ikke anvendelse, og forudsat at producenten stiller oplysningerne til rådighed for den erhvervsdrivende, oplysninger om tilgængeligheden af og de anslåede omkostninger ved og proceduren for bestilling af reservedele, der er nødvendige for at holde varerne kontraktmæssige, om tilgængeligheden af reparations- og vedligeholdelsesvejledninger samt oplysninger om reparationsbegrænsninger.«

4) Artikel 8, stk. 2, første afsnit, affattes således:

- »2. Hvis en fjernsalgsaftale, der indgås ved hjælp af elektroniske midler, pålægger forbrugeren en betalingsforpligtelse, gør den erhvervsdrivende tydeligt og på en fremtrædende måde, og direkte før forbrugeren afgiver sin ordre, denne opmærksom på de oplysninger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra a), e), la), o) og p).«

5) Følgende artikel indsættes i kapitel V:

»Artikel 22a

Harmoniseret meddelelse og harmoniseret mærke

1. For at sikre, at forbrugerne er velinformerede og let kan forstå deres rettigheder i hele Unionen, anvendes der en harmoniseret meddelelse til at give oplysninger i medfør af artikel 5, stk. 1, litra e), og artikel 6, stk. 1, litra l), og der anvendes et harmoniseret mærke til at give oplysninger i medfør af artikel 5, stk. 1, litra ea), og artikel 6, stk. 1, litra la).
2. Senest den 27. september 2025 fastlægger Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter udformningen og indholdet af den harmoniserede meddelelse, der er omhandlet i stk. 1.
3. Den harmoniserede meddelelse skal indeholde de væsentligste elementer i den retlige garanti for kontraktmæssighed, herunder dens minimumsvarighed på to år som fastsat i direktiv (EU) 2019/771, og en generel henvisning til muligheden for, at varigheden af den retlige garanti for kontraktmæssighed er længere i henhold til national ret.

4. Senest den 27. september 2025 fastlægger Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter udformningen og indholdet af det harmoniserede mærke, der er omhandlet i stk. 1.
  5. Den harmoniserede meddelelse og det harmoniserede mærke skal være let genkendelige og forståelige for forbrugerne og lette at bruge og gengive for de erhvervsdrivende.
  6. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 27a.
- 6) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 27a

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 (*).
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).«

Artikel 3

Kommissionens rapportering og revision

Senest den 27. september 2031 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv.

Denne rapport skal indeholde en vurdering af dette direktivs bidrag til at styrke forbrugerrettigheder, navnlig effektiviteten af det harmoniserede mærke og den harmoniserede meddelelse med hensyn til at forbedre tilgængeligheden af handelsmæssige garantier for holdbarhed og forbrugernes forståelse heraf, samt forbrugernes bevidsthed om deres rettigheder i henhold til den retlige garanti for kontraktmæssighed. Rapporten skal endvidere indeholde en vurdering af dette direktivs samlede bidrag til forbrugerdeltagelsen i den grønne omstilling og dets indvirkning på de erhvervsdrivende.

Denne rapport ledsages, hvor det er relevant, af lovgivningsforslag.

Artikel 4

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 27. marts 2026 de love og bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 27. september 2026.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 5***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 6***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 28. februar 2024.

På Europa-Parlamentets vegne
R. METSOLA
Formand

På Rådets vegne
M. MICHEL
Formand

BILAG

Bilag I til direktiv 2005/29/EF ændres således:

- 1) Følgende nummer indsættes:
  - »2a) Den erhvervsdrivende fremviser et bæredygtighedsmærke, som ikke er baseret på en certificeringsordning eller ikke er etableret af offentlige myndigheder.«
- 2) Følgende numre indsættes:
  - »4a) Den erhvervsdrivende fremsætter en generisk miljøanprisning, selv om den erhvervsdrivende ikke kan påvise anerkendte fremragende miljøpræstationer, der er relevante for anprisningen.
  - 4b) Den erhvervsdrivende fremsætter en miljøanprisning vedrørende hele produktet eller den erhvervsdrivendes virksomhed som helhed, når den kun vedrører et bestemt aspekt af produktet eller en specifik aktivitet i den erhvervsdrivendes virksomhed.
  - 4c) Den erhvervsdrivende hævder på basis af kompensation for drivhusgasemissioner, at et produkt har en neutral, reduceret eller positiv indvirkning på miljøet med hensyn til drivhusgasemissioner.«
- 3) Følgende nummer indsættes:
  - »10a) Krav, der som følge af retsregler gælder for alle produkter inden for den relevante produktkategori på EU-markedet, præsenteres som et særligt element ved den erhvervsdrivendes tilbud.«
- 4) Følgende numre indsættes:
  - »23d) Den erhvervsdrivende tilbageholder oplysninger for forbrugeren om, at en softwareopdatering vil have en negativ indvirkning på funktionen af varer med digitale elementer eller brugen af digitalt indhold eller digitale tjenester.
  - 23e) En softwareopdatering præsenteres som nødvendig, når den kun tjener til at forbedre elementer ved funktionalteterne.
  - 23f) Enhver kommerciel kommunikation vedrørende en vare, der indeholder et element, som er indført for at begrænse dens holdbarhed, selv om den erhvervsdrivende har adgang til oplysninger om elementet og dets indvirkning på varens holdbarhed.
  - 23g) Den erhvervsdrivende hævder i modstrid med sandheden, at en vare under normale anvendelsesbetingelser har en bestemt holdbarhed målt i brugstid eller intensitet.
  - 23h) Den erhvervsdrivende angiver, at en vare kan repareres, når dette ikke er tilfældet.
  - 23i) Den erhvervsdrivende tilskynder forbrugeren til at udskifte eller genopfylde en vares forbrugsvarer tidligere, end det er nødvendigt, af tekniske årsager.
  - 23j) Den erhvervsdrivende tilbageholder oplysninger om forringelse af en vares funktionalitet, når der anvendes forbrugsvarer, reservedele eller tilbehør, som den oprindelige producent ikke har leveret, eller hævder i modstrid med sandheden, at en sådan forringelse vil ske.«